

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9898/2022
01.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јовчић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вукашин Илић, адвокат из ..., ради проглашења извршења недопуштеним, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5497/21 од 25.01.2022. године, у седници одржаној 01.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5497/21 од 25.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5497/21 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 816/19 од 22.03.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се прогласи недозвољеним извршење које спроводи Јавни извршитељ Миљан Трајковић у предмету И.И.-А 3524/16, по записнику о попису покретних ствари извршног дужника од 23.01.2017. године, зато што су покретне ствари: мала једноосовинска приколица за кола, трактор ... „...“, без таблица са плугом и великом тракторском приколицом, као и дрљача својина тужиоца, те да се изузимају од извршења, што би тужени био дужан да призна. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 81.950,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5497/21 од 25.01.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побити ревизијом уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају (тужба за недопустивост извршења), зависи од утврђеног чињеничног стања о постојању права трећег лица које спречава извршење, у оквиру ког поступка суд цени и постојање правног интереса тог лица за подношење тужбе са оваквим захтевом (да ли постоје ствари које су предмет извршења, у чијој државини се налазе ствари и друге чињенице од значаја за оцену постојања правног интереса), при чему се у ревизији и не указује на другачије одлуке донете у истој чињеничној и правној ситуацији. Према утврђеним чињеницама део ствари које су предмет тужбеног захтева (трактор ... „...“, без таблица, са плугом и великом тракторском приколицом) су отуђене на јавној продаји (19.05.2017. године) у поступку који спроводи јавни извршитељ Миљан Трајковић И.И.-А 3524/16 пре доношења решења извршног судије И.п. 3/17 од 06.06.2017. године о упуту тужиоца на парницу, због чега су нижестепени судови закључили да тужилац нема више правни интерес да се извршење прогласи недопустивим у погледу тих ствари, у вези са чиме су имали у виду и да је тужилац противно одредби члана 50. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр.31/11 ... 55/14) који се овде примењује (с обзиром на то да је поступак извршења започет по предлогу за извршење поднетим 05.06.2013.године) сходно одредби члана 545. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр.106/15, који је ступио на снагу 01.07.2016.године) поднео тужбу за недопустивост извршења 25.04.2017.године (пре упута на парницу), а да по сазнању за продају тих ствари у поступку јавне продаје није извршио преиначење тужбе ради заштите својих имовинских права, док за преостале ствари није доставио доказ о постојању права својине (мала једноосовинска приколица за кола и дрљача). Осим тога, супротно наводима ревизије, сходно одредби члана 78. став 1. тачка 4. ЗИО („Службени гласник РС“, бр.31/11 ... 55/14) право да поднесе предлог за противизвршење, између осталог, и када је правноснажном судском одлуком утврђена недопустивост извршења припада само извршном дужнику, не и трећем лицу (што је овде подносилац ревизије).

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за недопустивост извршења у овој парници поднета је 25.04.2017. године са означеном вредношћу предмета спора од 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић